

Toamna lui Muşatescu

În zilele lui septembrie, în Câmpulungul lui Muşatescu se simte din ce în ce mai mult cum păleşte puterea dogoritoare a Soarelui, de parcă, obosit, acesta şi-a scuturat povara arşitei peste întregul oraş.

Veşmântul copacilor din Grădina Publică "Merci" s-a rărit, desprinzându-se în zbor legănat spre pământ şi formând un covor foşnitor în culori naturale de o rară frumuseţe. Toamna, vezi îndrăgostiţi păşind agale prin Grădina "Merci" şi poţi citi în ochii lor bucuria de a fi alături de persoana iubită. Muşatescu afirmă: "Dragostea...bătăi de inimă pentru dureri de cap. Sentimentul care vine în galop şi dispare în vârful picioarelor." Îi vezi stând pe o bancă, adăpostiţi de crengile unui castan şi şoptindu-şi vorbe dulci şi suave: "Dacă într-o vorbă îndeşi mai mult decât încape, devine vorbă goală." Fiind conştienţi că: "Focul sacru nu se aprinde cu chibrituri" sunt atenţi la fiecare cuvânt pe care-l adresează persoanei dragi şi doar privindu-i uiţi de frigul de afară şi ei parcă dau o pată de culoare întregului peisaj.

Printre crengile copacilor de pe Bulevardul Pardon doar vântul mai aleargă compunând simfonia singurităţii şi chemând amintirile: "Câmpulungului ăstuia i-am iubit oamenii, pridvoarele şi parcurile, copiii şi pensionarii, "gurile rele" şi pe "spurcaţii" lor...într-un cuvânt toată "marfa" pe care acest oraş unic pentru mine mi-a oferit-o". Chiar dacă amintirile trecutului sunt uneori dureroase nu trebuie să te laşi cuprins de remuşcări: "Amintirile sunt asemenea cărţilor din biblioteca ta. Cauţi câte una când nu mai ai nimic de citit."

Păsarile călătoare se desprind cu greu de cuiburile lor, lăsându-şi cântările doar în amintire. În opinia marelui Tudor Muşatescu: "În fiecare zi de primăvară când vin rândunele, pesimistul fredonează: "vezi, rândunele se duc".